

At Indenrigsministeren er der stillet to Vædringsforslag, hvoraf det ene gaar ud paa at nægte det yderligere Tilskud af 200,000 Kr., hvormed Folketinget ved 3dje Behandling har forhøjet det i Henhold til Loven om Alderdomsunderstøttelse af 9de April 1891 § 9 paa § 19 IV. I. opførte Tilskud til Kommunerne paa 2 Millioner Kroner, medens det andet gaar ud paa at bevilge 100,000 Kr. paa § 26 II. som Tilskud til Udsendelse af et Orlogsskib til Ostasten til Fremme af danske Handels- og Skibsfarvsinteresser.

Udvalgets ovennævnte Flertal tiltræder disse Forslag.

I Folketinget har man indsat Bevillingen af de 200,000 Kr. til Forhøjelse af Tilskuddet til Alderdomsunderstøttelsen for at gøre det muligt, at der af Statskassen kan refunderes Kommunerne Halvdelen af deres Udgifter til Alderdomsunderstøttelsen. I Loven af 1891 § 9 er det imidlertid ikke stillet Kommunerne i Udsigt, at de under alle Omstændigheder ville faa Halvdelen af disse Udgifter refunderet af Statskassen. Det er i denne Bestemmelse fastsat, at Kommunerne under ingen Omstændigheder maa faa mere end Halvdelen, og at de kun faa Halvdelen, naar det for Statskassens Tilskud fastsatte Maksimum er tilstrækkeligt dertil, medens de i andet Fald maa nøjes med mindre. Loven af 1891 blev til ved et Kompromis, hvori den fastsatte Maksimumsgænske for Statskassens Tilskud gif ind som et meget væsentligt Led, idet man kun paa det Villkaar, at Statskassens Tilskud ikke kom til at overstige 2 Millioner Kroner aarlig, indlod sig paa en faa ny og uprøvet Foranstaltning, som den i Loven om Alderdomsunderstøttelse omhandlede den Gang var. Derved fikrede man sig, at der, i hvert Fald hvis der blev Spørgsmaal om et yderligere Tilskud fra Statskassen, vilde blive Sejligheid til at tage under Overvejelse, hvorledes Loven havde virket, og om der efter de gjorte Erfaringer var Anledning til at ændre den enten i den ene eller i den anden Retning. Det er utvivlsomt, at man fra mange Sider ikke er fuldt ud tilfreds med Loven og den Maade, hvorpaa den har virket, og Tidspunktet til at tage Lovens Revision under Overvejelse synes derfor at være kommet nu, da man fremsætter Forslag om at fravige dens Forskrifter i et faa væsentligt Punkt som Størrelsen af Statskassens Tilskud. Flertallet kan derfor kun billige, at Ministeren modsætter sig Tilskuddets Forhøjelse ved Bevilling paa Finansloven.

Hvad angaar Vædringsforslaget om Udsendelse af et Orlogsskib til Ostasten til Fremme af danske Handels- og Skibsfarvsinteresser er Forholdet jo det, at der oprindeligt var stillet Forslag paa Marineministeriets Budget om et saadant Togt med en Ekstrabekostning af ca. 148,000 Kr. I Folketinget har man ikke bestridt Hensigtsmæssigheden af et saadant Togt, men man har ment, at det kunde vente til ad Aare, og at det da kunde iværksættes ved Hjælp af Udrustningskontoen alene. Handelsstanden lægger en ganske overordentlig Vægt paa, at der udsendes et saadant Togt under en Ledelse, som kan give den hele Ekspedition Karakteren af en særlig fremragende Repræsentation for vor Nation i disse fjerne Lande, hvor den danske Handel og Skibsfarv har begyndt kraftig at røre sig, og hvor der er al Udsigt til, at den begyndte Bevægelse vil kunne udvikle sig til noget betydeligt — en Udvikling, der vilde blive til Fordel ikke blot for de umiddelbart interesserede, men ogsaa for Landet i det hele og særlig for vor Frihavn. Det er imidlertid Handelsstandens Mening, at naar et saadant Togt skal gøre den forventede Nytte, bør det ikke udsættes, da det derved kan hænde, at andre Nationer komme os i Forkøbet og træde hindrende i Vejen for vore Interesser. Hvor stor Vægt Handelsstanden lægger paa, at Togtets Udsendelse ikke udsættes til ad Aare, har den givet Bevis for ved, at en Kreds af dens Medlemmer, efter hvad der af Regeringen er meddelt Udvalget, har stillet et Beløb af 50,000 Kr. til Regeringens Raadighed som Bidrag til Togtets Udsendelse, saa at den Ekstrabekostning, der kræves af Statskassen, har kunnet nedlægges til 100,000 Kr. Det er dette Beløb, der nu foreslaas optaget paa Indenrigs-